

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

P-195/2025-37

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Sonji Marinac Rumora, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja FLOW SHIP DESIGN d.o.o., Pula, Anticova ulica – Via Andrea Antico 9, OIB: 81032595568, kojeg zastupa punomoćnica Zvezdana Zdjelar Lalović, odvjetnica u Puli, protiv tuženika C340 CHARTER GMBH, Ehrwald, Austrija, Florentin-Wehner-Weg 13, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 11. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnice tužitelja Marka Ivkovića, odvjetnika u Puli, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, na ročištu za objavu presude određenom za 28. listopada 2026.,

presudio je

I. Održava se na snazi europski platni nalog Trgovačkog suda u Pazinu, poslovni broj P-eu-1/2025-3 od 22. travnja 2025., u dijelu kojim je naloženo tuženiku C340 CHARTER GMBH, Ehrwald, Austrija, da tužitelju FLOW SHIP DESIGN d.o.o., Pula, isplati iznos od 4.500,00 eura, u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Nalaže se tuženiku C340 CHARTER GMBH, Ehrwald, Austrija, da tužitelju FLOW SHIP DESIGN d.o.o., Pula, na iznos glavnice od 4.500,00 eura plati zakonske zatezne kamate koje teku od 7. studenoga 2023. do isplate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

III. Ukida se europski platni nalog iz točke I. izreke u dijelu kojim je odlučeno o troškovima izdavanja europskog platnog naloga u iznosu od 125,00 eura.

IV. Nalaže se tuženiku C340 CHARTER GMBH, Ehrwald, Austrija, da tužitelju FLOW SHIP DESIGN d.o.o., Pula, naknadi trošak postupka u iznosu od 1.398,23 eura, u roku od 15 (petnaest) dana.

V. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 412,50 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 9. siječnja 2025. podnio Trgovačkom sudu u Pazinu prijedlog za izdavanje europskog platnog naloga protiv tuženika, predlagatelja tada označivši kao FLOW SHIP DESIGN d.o.o., Pula, a protustranku kao C340 CHARTER GMBH, Ehrwald, Austrija. Zahtijevao je naplatu glavnice od 4.500,00 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 7. studenoga 2023. te troškovima postupka. Kao osnovu tražbine naveo je neplaćeni dio računa-otpremnice broj 95/01/1 od 16. listopada 2023., izdanog za završnu instalaciju i projektnu dokumentaciju jahte Motor Yacht A-68-GLX Astondoa te dokumente stabilитета, prema ponudi označenoj F23042-R1.

2. U zahtjevu na propisanom obrascu A tužitelj je naveo da tražbina proizlazi iz pružanja usluga, da je račun dospio 6. studenoga 2023. i da je dug djelomično ostao neplaćen. Kao raspoložive isprave označio je račun-otpremnice i karticu salda konti, a u dodatku zahtjevu izrazio je volju za nastavak postupka prema odgovarajućim pravilima nacionalnog parničnog postupka bude li podnesen prigovor.

3. Trgovački sud u Pazinu izdao je 22. travnja 2025., pod poslovnim brojem P-eu-1/2025-3, europski platni nalog na obrascu E u kojemu je navedena glavnica od 4.500,00 eura, početni datum kamata 7. studenoga 2023. te troškovi postupka od 125,00 eura. Budući da je u rubrici kamate toga obrasca iskazan iznos nula, sud je radi određene i ovršive izreke ovom presudom odvojeno odlučio o traženoj zakonskoj zateznoj kamati, kao i pitanje troškova postupka.

4. Tuženik je podnio prigovor protiv europskog platnog naloga na obrascu F, datiran 21. svibnja 2025., a dostavljen sudu 22. svibnja 2025. Prigovor nije sadržavao činjenične ni pravne razloge osporavanja tražbine, što nije zapreka njegovoj pravodobnosti i dopuštenosti, jer je člankom 16. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 izričito propisano da tuženik u prigovoru ne mora navesti razloge osporavanja.

5. Rješenjem od 6. lipnja 2025. sud je pozvao tužitelja da se očituje zahtijeva li obustavu ili nastavak postupka po pravilima nacionalnog parničnog postupka. Tužitelj je podneskom od 27. lipnja 2025. izričito zatražio nastavak. Predmet je nastavljen pod poslovnim brojem P-195/2025.

6. U podnesku od 11. studenoga 2025. tužitelj obrazlaže da je tuženik prihvatio njegovu ponudu za tehničku dokumentaciju jahte, da je posao izvršen i da su prethodno izdani račun broj 81/01/1 i dio sljedećeg računa podmireni, dok po predmetnom računu broj 95/01/1 postoji preostali dug od 4.500,00 eura. Osim navedenog, tužitelj ukazuje na uplate od 2.927,50 eura 7. veljače 2024. i 2.500,00 eura 27. ožujka 2024.

7. Punomoćnik tuženika na pripremnom ročištu od 27. ožujka 2026. naveo je da je tuženik podmirio sve usluge koje je naručio i za koje je bio obavezan platiti naknadu. Tvrdio je da iznos od 4.500,00 eura, za koji se sada traži isplata, po svemu sudeći predstavlja dodatne radove koje tuženik nije naručio, koji nisu bili sastavni dio dogovora te ih stoga nije dužan platiti. Izričito je osporio i primitak računa-otpremnice broj 95/01/1, navodeći da je tuženik plaćao po drugim otpremnicama, osobito po računu-otpremnici broj 81/01/1 od 25. kolovoza 2023. Punomoćnik tuženika je nadalje

tvrdio da tuženik nije ni imao priliku prigovoriti spornom računu i radovima jer mu, prema njegovim navodima, račun nije bio dostavljen, a radove nije dobio. Prigovorio je da tužitelj nije dokazao koji su točno radovi ugovoreni, koji su izvršeni i preuzeti, po kojoj je cijeni pojedini rad bio ugovoren, koji je dio plaćen, a koji nije, niti je dostavio radni nalog ili potvrdu o primitku projekata. Predložio je saslušanje zakonskog zastupnika tuženika uz sudskog tumača za njemački jezik.

8. Na istom ročištu punomoćnica tužitelja obrazložila je da račun broj 81/01/1 predstavlja obračun početne rate ugovorene usluge, a račun broj 95/01/1 obračun preostalog, odnosno završnog dijela izvršenih projektantskih poslova i dokumentacije stabilizacije. Izjavila je da su oba računa dostavljena tuženiku i da tuženik prije parnice nikada nije osporio njihovu visinu, sadržaj, postojanje narudžbe ni kvalitetu isporučenog rada. Naprotiv, po upravo utuženom računu plaćao je u dva navrata, 7. veljače i 27. ožujka 2024., što se vidi iz kartice salda konti. Tužitelj je dodatno naveo da se ne radi o fizičkim radovima na brodu, nego o izradi projektne, odnosno tehničke dokumentacije, za koju je bila sastavljena ponuda.

9. Tužitelj je 24. travnja 2026. dostavio pisani iskaz zakonskog zastupnika Josipa Andrišića s javnobilježnički ovjerenim potpisom, uz opsežnu prateću dokumentaciju. Podneskom od 29. svibnja 2026. dostavio je i ovjerene prijevode relevantne elektroničke korespondencije i opisnih stavki računa na hrvatski jezik. Tuženik nije dostavio naloženi ovjereni pisani iskaz svojeg zastupnika ni ovjereni pisani iskaz svjedoka Stefana Kewitza.

10. Na pripremno ročište održano 11. rujna 2026. za tuženika nije nitko pristupio iako je dostava poziva bila uredno iskazana. Tužitelj je ostao kod tužbe i zahtjeva, naglasio da su projektni poslovi dovršeni i dostavljeni te da djelomične uplate i korespondencija potvrđuju tuženikovo znanje o računu. Izričito je odustao od prijedloga za čitanje isprava i dokumentacije sastavljenih na engleskom i španjolskom jeziku za koje nije pribavio ovjereni prijevod, te predložio zaključenje prethodnog postupka i održavanje glavne rasprave. Sud je 11. rujna 2026. zaključio prethodni postupak, te u nastavku proveo i zaključio glavnu raspravu.

11. Proveden je dokaz čitanjem i pregledom isprava i dokumentacije u spisu i to: račun i karticu salda konti (listovi 11–14 spisa), skice (listovi 50–51 i 66 spisa), listu kupaca (list 56 spisa), ovjereni pisani iskaz zakonskog zastupnika tužitelja (listovi 86–88 spisa), izvod otvorenih stavki (list 89 spisa), račune (listovi 95–96 spisa), prevedenu elektroničku korespondenciju (listovi 328–339 spisa) te prijevode stavki računa (listovi 342–343 spisa). Dokazi su ocijenjeni pojedinačno i u međusobnoj vezi, a iskaz Josipa Andrišića ocijenjen je kao dokaz sukladno posebnom postupovnom pravilu iz članka 492.c Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25. – dalje: ZPP).

12. Sud nije proveo dokaz čitanjem onih dijelova ponude, nacрта, projekata, elektroničke pošte i druge dokumentacije koji su sastavljeni na engleskom ili španjolskom jeziku. U skladu s člankom 104. ZPP-a stranke su dužne podneske sastavljati na hrvatskom jeziku, a prema članku 232. stavku 2. ZPP-a uz ispravu sastavljenu na stranom jeziku mora se podnijeti i ovjereni prijevod. Tužitelju je dana mogućnost da takve prijevode dostavi, a što je isti za određene bitne isprave učinio,

dok za ostale nije, pa je na ročištu 11. rujna 2026. izričito odustao od njihova čitanja. Stoga sud nije svoju odluku utemeljio na sadržaju isprava koje nisu bile prevedene.

13. Nisu neposredno saslušani zakonski zastupnik tuženika ni svjedok Stefan Kewitz. Naime, sud je rješenjem na ročištu 27. ožujka 2026. odredio dostavu njihovih ovjerenih pisanih iskaza u roku od 30 dana, primjenjujući članak 492.c ZPP-a, no tuženik po tom nalogu nije postupio, niti je dostavio sadržajno očitovanje, a niti obrazložio nemogućnost postupanja ili ponovno određeno predložio njihovo neposredno saslušanje nakon zaključenja prethodnog postupka. Istodobno su se o odlučnim okolnostima mogli donijeti zaključci iz spisu priloženih isprava, prevedene korespondencije i pisanog iskaza Josipa Andrišića.

14. Sud pritom ne smatra da izostanak pisanih iskaza sam po sebi povlači zabranu usmenog saslušanja ili automatsko dokazivanje navoda tužitelja. Odredba članka 492.c ZPP-a daje sudu mogućnost odlučiti hoće li se personalni dokazi provesti neposredno, ali ne oslobađa sud obveze ispitati potrebu izvođenja dokaza radi pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica. Kako tuženik nije dostavio pisane iskaze ni konkretizirao pitanja na koja postojeći dokazi ne daju odgovor, a činjenice odlučne za ishod mogu se pouzdano ocijeniti iz drugih izvedenih dokaza, sud je zaključio da dodatno neposredno saslušavanje u konkretnim okolnostima nije potrebno. Takva ocjena sukladna je zahtjevu razmjernog, a ne pukog formalističkog postupanja koji proizlazi iz odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4313/2022-3.

15. Jednako tako, nije provedeno predloženo brodograđevno vještačenje. Naime, s obzirom na to da odlučni prijemor nije tehnička ispravnost projektne dokumentacije niti kakvoća pojedinog projektantskog rješenja, nego postojanje narudžbe, izvedba odnosno predaja ugovorene usluge, obračun ugovorene naknade i djelomično plaćanje, te s obzirom na sadržaj prevedene komunikacije i iskaza zastupnika po zakonu tužitelja, takvo vještačenje nije bilo potrebno za donošenje odluke. Osim toga, tužitelj na posljednjem ročištu nije ustrajao na izvođenju tog dokaza nego je predložio zaključenje rasprave.

16. Tužbeni zahtjev za isplatu glavnice od 4.500,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama ocijenjen je osnovanim.

17. Među strankama nije bilo sporno da su bile u poslovnom odnosu u vezi s projektnom i tehničkom dokumentacijom za jahtu Motor Yacht A-68-GLX Astondoa i da je tuženik naručio barem dio tužiteljevih usluga. Tuženik je sam tvrdio da je ugovoreni dio usluge podmirio, pa time nije osporio samo postojanje poslovnog, obveznog pravnog, odnosa. Nije sporno ni da je tužitelj ispostavio račun-otpremnicu broj 81/01/1, da je po tom početnom računu tuženik izvršio plaćanje i da je kasnije došlo do određenih uplata. Samo postojanje djelomičnih uplata proizlazi i iz obračuna tužitelja, dok je njihova pravna osnova među strankama sporna.

18. Sporno je jesu li, osim početne rate, naručeni i obavljeni poslovi obuhvaćeni računom-otpremnicom broj 95/01/1, osobito poslovi vezani uz dokumentaciju stabilizatora, je li tuženik taj račun zaprimio ili barem bio upoznat sa zahtjevom za njegovo plaćanje, u odnosu na koji račun treba pripisati naknadne dvije uplate, te je li nakon djelomičnih plaćanja ostao dug od 4.500,00 eura. Sporno je i je li utuženi dio naplate

obračun jednostrano obavljenih, nenaručenih dodatnih radova ili dospjela naknada za ugovorenu i izvršenu uslugu.

19. Uvidom u račun-otpremnicu broj 81/01/1 od 25. kolovoza 2023. sud je utvrdio da je tužitelj tuženiku zaračunao prvu ratu usluge prema ponudi F23042-R1 za jahtu Astondoa u iznosu od 2.092,50 eura. Taj iznos odgovara jednoj četvrtini vrijednosti prvoga dijela projektantskih poslova od 8.370,00 eura, kako ih je opisao Josip Andrišić. Uvidom u račun-otpremnicu broj 95/01/1 od 16. listopada 2023. utvrđeno je da je tužitelj obračunao 6.277,50 eura kao završni dio naknade iz prvog dijela ponude te 3.650,00 eura za dokumentaciju stabiliteta, odnosno ukupno 9.927,50 eura, uz datum dospijeca 6. studenoga 2023.

20. Uvidom u karticu salda konti i izvod otvorenih stavki sud je utvrdio da je u poslovnim knjigama tužitelja uz navedeni račun iskazana uplata od 2.927,50 eura izvršena 7. veljače 2024. te uplata od 2.500,00 eura izvršena 27. ožujka 2024. Zbroj tih uplata iznosi 5.427,50 eura, a razlika do ukupnog iznosa računa od 9.927,50 eura iznosi upravo 4.500,00 eura. Prema tome, utuženi iznos nije vrijednost posebnog samostalnog dodatnog posla niti se može poistovjetiti samo s naknadom za dokumente stabiliteta od 3.650,00 eura, nego je preostali neplaćeni saldo cjelokupnog drugog računa koji obuhvaća dvije obračunske stavke.

21. Uvidom poruke elektroničke pošte sud je utvrdio da je 23. kolovoza 2023. tužitelj zatražio podatke za izdavanje računa, a da je sljedećeg dana s adrese povezane s tuženikom odgovoreno dostavom podataka o trgovačkom društvu C340 CHARTER GMBH i adresi za račun. Elektroničkom porukom od 25. kolovoza 2023. tužitelj je dostavio prvi račun i potvrdio početak izrade projektne dokumentacije.

22. Iz kasnijih poruka elektroničke pošte proizlazi i komunikacija vezana uz završnu ratu projekta te daljnju razmjenu podataka potrebnih za projektну dokumentaciju. Posebno je značajna poruka tužitelja od 20. studenoga 2023. u kojoj se tuženika podsjeća na dospelu obvezu, na što je tuženik odgovorio „U redu“. Ta kratka poruka ne predstavlja sama za sebe izričito priznanje točne visine duga, no pri sveukupnom sagledavanju prethodne narudžbe, izdanog računa i kasnije uplate pobija navod da tuženik nije imao nikakvu spoznaju o potraživanju vezanom uz završni obračun.

23. Čitanjem pisanog iskaza Josipa Andrišića sud je utvrdio da je zakonski zastupnik tužitelja opisao početak poslovnog odnosa kao upit Stefana Kewitza od 8. kolovoza 2023. u vezi s dokumentima potrebnim za preregistraciju jahte pod poljsku zastavu. Objasnio je da je ponuda bila strukturirana u tri dijela i to izrada i prilagodba tehničke dokumentacije u vrijednosti od 8.370,00 eura, izrada dokumentacije stabiliteta u vrijednosti od 3.650,00 eura te mogući daljnji radovi u vrijednosti od 1.950,00 eura koji uopće nisu izvedeni ni naplaćeni.

24. Josip Andrišić je pojasnio da su za tehničku dokumentaciju stabiliteta naknadno morali biti izrađeni novi proračuni i nacrti jer se postojeći dokumenti iz brodogradilišta nisu mogli uporabiti za potrebe registra. Posebno je naveo da je tuženik bio upoznat s okolnostima registracije i s tom vrstom dokumentacije. Iskazao je da je tužitelj izveo i predao radove iz prvoga i drugoga dijela ponude, dok treći uvjetni dio nije izvršavao niti fakturirao. Objasnio je izdavanje prvog računa od 2.092,50 eura te

drugoga računa od 9.927,50 eura, navedena djelomična plaćanja i saldo od 4.500,00 eura, a naveo je i da tuženik sve do pokretanja postupka nije dostavio reklamaciju izvršenog posla ni obračuna.

25. Sud prihvaća iskaz Josipa Andrišića kao vjerodostojan u dijelu u kojem se odnosi na sklapanje dogovora, izvršenje naručenog opsega projektantskih poslova, strukturu dvaju računa i naknadne uplate. Iako je Josip Andrišić zakonski zastupnik tužitelja te ima interes za ishod parnice, njegov iskaz je vremenski i sadržajno određen, sadrži provjerljive iznose i datume, logično razlikuje naručeni i izvedeni od neizvedenog uvjetnog dijela posla te je bitnim dijelom potkrijepljen računima, kontnom karticom i prethodnom elektroničkom korespondencijom.

26. S obzirom na ranija utvrđenja sud ne prihvaća tvrdnju tuženika da se utuženi iznos od 4.500,00 eura odnosi na nenaručene dodatne radove. Naime, ta tvrdnja nije konkretizirana naznačavanjem koji bi to pojedini rad u računu bio dodatni rad i koliko bi vrijedio. Tuženik nije obrazložio zašto su nakon izdavanja računa zabilježene dvije djelomične uplate, a niti dostavio alternativni obračun ili dokument kojim bi potvrdio da su uplate izvršene isključivo radi namirenja nekog drugog računa.

27. Nadalje, nije prihvaćena ni tvrdnja tuženika da zbog nedostavljanja drugog računa nije znao za potraživanje. Premda sama knjigovodstvena evidencija ne dokazuje dostavu, prevedene poruke o završnoj rati i pozivi na plaćanje u studenome 2023., u vezi s kasnijim djelomičnim uplatama, uvjerljivo upućuju na to da je tuženik bio upoznat s potraživanjem.

28. Sud je pri ocjeni knjigovodstvenih isprava vodio računa o stajalištu Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u odluci Rev 839/2022-2 od 13. lipnja 2023. te ranijoj odluci Rev-x 117/13-2 od 11. veljače 2014., prema kojemu računi i izvanci iz poslovnih knjiga koje sastavi sam vjerovnik nemaju pretpostavljenu dokaznu snagu javnih isprava. Zbog toga se ne može samo iz činjenice izdavanja računa zaključiti da su usluge obavljene ili da je na dužniku teret dokazivanja neistinitosti računa. U ovoj stvari osnovanost zahtjeva, međutim, ne počiva samo na računu i knjigovodstvenoj kartici, nego i na objašnjenom tijeku naručivanja, predračunskom i poslijeobračunskom kontaktu stranaka, djelomičnim uplatama i sadržajno određenom iskazu Josipa Andrišića.

29. Nakon što je svaki od izvedenih dokaza zasebno razmotrio i potom ih doveo u međusobnu vezu, ovaj sud je utvrdio da je tuženik naručio stručne projektantske radove i dokumenta za stabilitet, koje je djelo tužitelj izvršio, da je za njih dogovorena naknada koju čine prvih 8.370,00 eura i daljnjih 3.650,00 eura, da je tužitelj ispostavio račune sukladne tome, te da je tuženik dijelom podmirio obvezu i da je preostao dug od 4.500,00 eura.

30. Predmetni spor je spor s međunarodnim elementom jer tužitelj ima sjedište u Republici Hrvatskoj, a tuženik u Republici Austriji. Za pitanje mjerodavnog prava primjenjuje se Zakon o međunarodnom privatnom pravu („Narodne novine“, broj 101/17. i 67/23. – dalje: ZMPP), čiji članak 25. upućuje na Uredbu (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I).

31. Stranke nisu tvrdile niti dokazale da su ugovorile primjenu drugog nacionalnog prava. Kako je predmet posla izrada projektne dokumentacije i pružanje stručnih tehničkih usluga, a tužitelj kao pružatelj usluge ima poslovno sjedište u Puli u Republici Hrvatskoj, mjerodavno je hrvatsko materijalno pravo na temelju članka 4. stavka 1. točke b. u vezi s člankom 19. stavkom 1. Uredbe Rim I. Međunarodna nadležnost hrvatskog suda zasniva se na povezanosti ugovorene usluge s mjestom njezina pružanja na području Republike Hrvatske i pravilu iz članka 7. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012.

32. Na predmetni ugovorni odnos primjenjuje se Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. i 69/26. – dalje: ZOO). Sukladno članku 9. ZOO-a sudionici obveznih odnosa dužni su ispuniti preuzete obveze. Prema članku 590. ZOO-a, ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak određene stvari ili izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada, a naručitelj se obvezuje za to platiti naknadu. Ugovor stranaka svojim sadržajem predstavlja ugovor o djelu, odnosno izradi određene stručne projektne i tehničke dokumentacije.

33. Iz provedenih dokaza slijedi da je tužitelj obavio rad na tehničkoj dokumentaciji te rad na dokumentaciji stabiliziteta za jahtu, a tuženik se obvezao za tu uslugu platiti ugovorenu naknadu. Činjenica da je tužitelj sastavio račun i da u knjigama vodi potraživanje nije samostalna osnova obveze. Osnova je među strankama nastali ugovor o djelu, čija je bitna sadržina i izvedba dokazana prethodno analiziranim dokazima. Stoga je tuženik, primjenom članka 9. u vezi s člankom 590. ZOO-a, dužan platiti nepodmirenu naknadu u iznosu od 4.500,00 eura.

34. Ovaj postupak, s obzirom na vrijednost predmeta spora od 4.500,00 eura, predstavlja trgovački spor male vrijednosti prema članku 502. ZPP-a. Nakon pravodobnog prigovora europskom platnom nalogu postupak se nastavio prema pravilima nacionalnog parničnog postupka sukladno članku 17. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 i odredbi članka 507. ZPP-a. Na temelju članka 451. stavka 3. ZPP-a sud je europski platni nalog održao na snazi u dijelu osnovane glavnice, kao u točki I. izreke.

35. U odnosu na zatezne kamate, člankom 29. stavkom 1. ZOO-a propisano je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje uz glavnice i zatezne kamate. Prema članku 29. stavku 2. ZOO-a, za odnose iz trgovačkih ugovora zatezna kamata određuje se, za svako polugodište, uvećanjem propisane referentne stope za osam postotnih poena. Kako račun broj 95/01/1 ima datum dospijeca 6. studenoga 2023., tuženik je u zakašnjenju od 7. studenoga 2023. pa su od toga datuma dosuđene zakonske zatezne kamate na dospjeli, neplaćeni iznos glavnice.

36. Sud je o kamatama odlučio u točki II. izreke presude zato što je u obrascu izvornog europskog platnog naloga uz podatak o početku tijeka kamate iskazan iznos nula, dok zahtjev tužitelja na obrascu A i njegov daljnji procesni zahtjev nesumnjivo sadrže zahtjev za isplatom zakonskih zateznih kamata od 7. studenoga 2023.

37. Nadalje, tužitelj je u troškovniku od 10. rujna 2026. zatražio naknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 1.810,73 eura. Odluka o troškovima postupka donesena je primjenom članaka 154. stavka 1., 155. stavka 1. te 164. stavaka 1. i 2.

ZPP-a. Budući da je tužitelj u cijelosti uspio s glavnim zahtjevom, tuženik mu je dužan naknaditi troškove potrebne za vođenje parnice, pri čemu sud priznaje samo određeno zatražene i potrebne troškove koji proizlaze iz Tarife odnosno iz drugih primjenjivih propisa.

38. Visina troška odvjetničkog zastupanja utvrđena je prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 138/23. – dalje: Tarifa), koja se za odluku o troškovima primjenjuje prema vrijednosti boda na dan odluke, sukladno Tbr. 52. Tarife. Za vrijednost spora od 4.500,00 eura, za sastavljanje tužbe odnosno prijedloga za izdavanje europskog platnog naloga na temelju računa pripada 50 bodova, odnosno polovica nagrade od 100 bodova, sukladno posebnom pravilu Tbr. 7. točke 5. u vezi s točkom 1. Tarife. Zato se od zatraženih 100 bodova za tu radnju priznaje 50 bodova. Za zastupanje na raspravnim ročištima održanim 27. ožujka 2026. i 11. rujna 2026. pripada po 100 bodova primjenom Tbr. 9. točke 1. Tarife.

39. Tužitelju je valjalo priznati po 100 bodova za obrazložene podneske od 11. studenoga 2025. i 24. travnja 2026., jer su tim podnescima razjašnjeni navodi o poslovnom odnosu, strukturi dvaju računa i izvedbi usluga te dostavljen dokaz koji je sud odredio, a sve prema Tbr. 8. točki 1. Tarife. Za podnesak od 29. svibnja 2026., kojim su u spis dostavljeni prijevodi i kratko popratno očitovanje, priznaje se zatraženih 25 bodova prema Tbr. 8. točki 4. Tarife. Ukupno je za odvjetničke radnje priznato 475 bodova.

40. Prema Tbr. 54. Tarife vrijednost jednog boda iznosi 2,00 eura pa odvjetnička nagrada za 475 bodova iznosi 950,00 eura. Uvećana za pripadajući porez na dodanu vrijednost od 25 %, u iznosu od 237,50 eura, ona ukupno iznosi 1.187,50 eura. Naknada je odmjerena samo za radnje za koje je tužitelj postavio određeni zahtjev i koje su, s obzirom na tijek ove parnice, bile potrebne.

41. Sud je uz odvjetničku nagradu priznao pristojbu na prijedlog za izdavanje europskog platnog naloga od 45,73 eura, kako je određena i iskazana u troškovniku prema Tar. br. 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“, broj 37/23.), koja je vrijedila pri podnošenju zahtjeva, te pristojbu na presudu u iznosu od 165,00 eura prema Tar. br. 1. stavku 1. i Tar. br. 2. stavku 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“, broj 50/26. – dalje: Uredba o pristojbama iz 2026.), na snazi od 1. lipnja 2026. Navedene se pristojbe određuju uz primjenu Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj 118/18. i 51/23. – dalje: ZSP). Za predmet spora vrijednosti 4.500,00 eura pristojba na prvostupanjsku presudu iznosi 140,00 eura, uvećanih za 1 % razlike iznad 2.000,00 eura, odnosno ukupno 165,00 eura.

42. U troškovniku je dodatno zatraženo 87,50 eura i 200,00 eura, ukupno 287,50 eura, u rubrici izdataka za prijevode. Potreba prevođenja određenih isprava jest objektivno postojala, ali nije dovoljno samo označiti izdatak u troškovniku. U spisu nisu priloženi računi ili drugi odgovarajući podaci iz kojih bi bilo moguće pouzdano provjeriti da su oba zatražena iznosa plaćena odnosno obračunana za upravo potrebne prijevode, njihov pojedinačni opseg i vezu s izvedenim dokazima. Stoga taj dio zahtjeva, u iznosu od 287,50 eura, nije dokazan kao potreban izdatak u smislu članka 155. stavka 1. ZPP-a te se odbija.

43. Dakle, tužitelju valja priznati 1.187,50 eura troška odvjetničkog zastupanja s porezom na dodanu vrijednost, 45,73 eura pristojbe na prijedlog i 165,00 eura pristojbe na presudu, odnosno ukupno 1.398,23 eura. Budući da je u europskom platnom nalogu bilo naznačeno 125,00 eura troškova njegova izdavanja, sud je radi izbjegavanja dvostruke naknade isti u troškovnom dijelu ukinuo i jednom konačnom odlukom obuhvatio ukupne opravdane troškove nastale tijekom postupka, kako je odlučeno u točkama III., IV. i V. izreke.

44. Za više zatraženi trošak od 412,50 eura zahtjev je odbijen i to, kako je ranije obrazloženo, u iznosu od 125,00 eura zbog primjene posebnog tarifnog pravila za prijedlog na temelju računa (50 bodova razlike s pripadajućim porezom), a u iznosu od 287,50 eura zbog nedokazanih izdataka, dok trošak zastupanja na budućem ročištu za objavu presude nije ni bio zatražen, niti je do zaključenja glavne rasprave nastao kao opravdani trošak.

45. Slijedom svega iznesenoga odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Pazinu 28. listopada 2026.

Dokument je elektronički potpisan:	DN:	Sutkinja
ANDREA JELENIĆ	C=HR	
PITOSKI	O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU	
	DN=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, CN=TRGOVAČKI SUD U PAZINU	Sonja Marnac Rumora
Vrijeme potpisivanja:	L=PAZIN	
28-10-2026	S=JELENIĆ PITOSKI	
14:34:26	G=ANDREA	
	CN=ANDREA JELENIĆ PITOSKI	

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od petnaest dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

DNA:

- Tužitelju po punomoćniku, uz pristojbu na presudu,
- Tuženiku.

Broj zapisa: **9-3088f-53ac2**

Kontrolni broj: **0f80a-be3d8-1e853**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ANDREA JELENIĆ PITOSKI, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.